

ХАЙ ЖИВУТЬ 38-І РОКОВИНИ ВЕЛИКОЇ ЖОВТНЕВОЇ СОЦІАЛІСТИЧНОЇ РЕВОЛЮЦІЇ

Пролетарі всіх країн, єднайтеся!

Орган партбюро, ректорату, комітету ЯКСМУ, профкому та місцевому Одеського Державного Університету ім. І. І. Мечникова

№ 33 (467) | Понеділок, 7 листопада 1955 р. | Ціна 20 коп.

ПАРТІЯ—НАШ РУЛЬОВИЙ

Визначними досягненнями на всіх ділянках комуністичного будівництва зустрічає радянський народ своє національне свято — 38-і роковини Великої Жовтневої соціалістичної революції. Не покладаючи рук трудяться робітники і селяни, радянська народна інтелігенція над розв'язанням завдань, намічених XIX з'їздом КПРС і наступними пленумами Центрального Комітету нашої партії. Найголовніші з цих завдань полягають у тому, щоб неупинно розвивати далі продуктивні сили країни, здійснити новий крок в піднесенні промисловості і сільського господарства на основі могутнього технічного прогресу і корінного поліпшення організації виробництва.

Ще в травні цього року—на вісім місяців раніше установленого строку—виконано п'ятий п'ятирічний план розвитку промисловості. Піврічний план по виробництву валової продукції виконано на 103 проценти. Почуття особливо великого задоволення викликає у радянських людей неупинне зростання основної, провідної галузі народного господарства—важкої промисловості. Важка індустрія—це міцна основа нашої економіки, основа незламної обороноздатності країни, потужне джерело безперервного поліпшення добробуту радянського народу. Ось чому боротьбу за неухильне зростання важкої промисловості наша партія вважала і вважає головним своїм завданням в галузі економічної політики. Це знайшло своє яскраве відображення в рішеннях липневого Пленуму ЦК КПРС.

За останні роки в нашій країні розгорнулись великі роботи по спорудженню гідроелектростанцій в європейській частині СРСР і в Сибіру. Деякі з електростанцій, що створюються на ріках Ангари і Обі, будуть значно більші від Куйбишевської і Сталінградської. З побудовою Куйбишевської та Сталінградської гідроелектростанцій в європейській частині СРСР буде створена єдина енергетична система величезної потужності. Аналогічна система буде створена в Сибіру. На Україні в цьому році стане до ладу діючих електростанцій потужна Каховська ГЕС.

Центральний Комітет партії приділяє велику увагу розвитку соціалістичного сільського господарства. Результати цієї уваги партії все більш очевидні і радісні. В колгоспах, машинно-тракторних станціях і радгоспах працює тепер велика армія кваліфікованих механізаторів, агрономів, зоотехніків та інших спеціалістів сільського господарства. На заклик партії на керівну роботу в колгоспах прийшли з міст тисячі здібних, досвідчених організаторів. Промисловість все більше й більше озброює сільське господарство найновішою передовою технікою. Успішно здійснюється освоєння цілих нових перелогових земель. Уже в цьому році зусилля партії і трудівників сільського господарства забезпечили високий урожай, міцну кормову базу для тваринництва.

Славу перемогу здобули трудівники Радянської України. Вони достроково виконали план хлібозаготівель, здали державі сотні мільйонів

пудів зерна, в тому числі понад 300 мільйонів пудів такої цінної продовольчої культури, як пшениця. Підрахувавши свої можливості, хлібороби України взяли на себе зобов'язання здати державі понад план ще 150 мільйонів пудів зерна.

Вдохновляючи і організовуючи радянський народ на дальше зміцнення економічної могутності нашої держави, повсякчасно дбаючи про підвищення матеріального добробуту трудящих, партія разом з тим наполегливо бореться за неухильний розвиток духовної культури радянського суспільства, за розвиток і удосконалення науки, літератури й мистецтва.

В цьому партія бачить одно з найважливіших своїх завдань.

Радянський Союз і разом з ним всі країни табору соціалізму внесли і вносять величезний вклад у справу миру, дружби і ділового співробітництва з усіма країнами. Весь світ по достоїнству оцінює ті реальні кроки, які зробив останнім часом СРСР для розрядки напруженості в міжнародній обстановці. З почуттям глибокого задоволення зустріли трудящі всіх країн укладення державного Договору з Австрією, нормалізацію відносин між СРСР і Югославією, дальше зміцнення дружби з Індією, встановлення дипломатичних відносин між Радянським Союзом і Німечкою Федеральною Республікою, зміцнення дружніх відносин між нашою країною і Фінляндією, між СРСР і Німечкою Демократичною Республікою та інші наші кроки в цьому напрямі. Радянський Союз вніс конкретні пропозиції щодо розв'язання німецької проблеми, в питанні роззброєння і заборони атомної і водневої зброї, в питанні утворення дійової системи колективної безпеки в Європі.

Правильність миролюбної зовнішньої політики Радянського Союзу цілком підтверджується результатами Женевської наради глав урядів чотирьох держав. Женевська нарада стала важливою віхою на шляху до розрядки міжнародної напруженості. Вона поклала початок встановленню довір'я між державами, незалежно від їх політичного й суспільного ладу, довір'я, без якого неможливе припинення «холодної війни» і забезпечення міцного і тривалого миру між народами.

Внутрішня і зовнішня політика Комуністичної партії базується на інтернаціоналізмі, який відповідає корінним інтересам трудящих мас всього світу. Народжена в огні Жовтневої соціалістичної революції, революції світового, інтернаціонального порядку, ця політика здобула чудові перемоги, їй належить велике майбутнє.

Розв'язуючи історичні завдання поступового переходу від соціалізму до комунізму, наполегливо борючись за мир між народами і безпеку в усьому світі, Радянська країна впевнено йде по шляху, відкритому Великим Жовтнем, по шляху до комунізму, і немає такої сили, яка б могла спинити цей могутній, нездоланий рух.

Керований Комуністичною партією, осяяний ідеями лєнінізму, радянський народ іде назустріч 38-им роковинам Великої Жовтневої соціалістичної революції упевнений в перемозі своєї справи.

ЖОВТНЕВИЙ СВІТАНОК

Михайло ЛЯРІН

Світанок іще не піднявся над садом,
Знамен позолота не сяє ясна.
Далеко іще до сигналу парада,
На площі широкій стоїть тишина.

В осіннім багрянці безмежні простори,
Іще спочива трудівниця-земля.
Та ось вже вогнів заіскрили узори
І дзвін від курантів поплив на поля.

І стало світліше над світом відразу,
То ранок жовтневий обходить пости.
Встає він майбутньому доровказом,
В Комуни близьку осяває мости.

Йому рапортують оновлені села,
Йому салютують в морях кораблі.
І скрізь розмовляють із ним новосели,
Що радість знайшли на радянській землі.

Жовтневий світанок обходить державу,
Мою Батьківщину—завжди молоду:

Чи твердо стоять на кордонах застави,
Чи добрі плоди в заполярнім саду,

Чи славні висотні будови в столиці,
Чи зріс у тайзі нашій мирний завод,
Чи вистачить в засіках злота-пшениці,
Що в праці зростив наш великий народ.

Все ширше і ширше полоска світанку,
В знамена вплітається радісний цвіт.

Вітчизна встає в світанковім серпанку,
Країна труда і воєнних побід.

Ще танки й гармати чохлами повіті,
Ще тиша вчиста навколо стоїть.
А нашому зору всі далі відкриті,
На тисячі років, на сотні століть.

В уяві постала розбурхана площа,
Костри Петрограда, важкий буревій,
І вітер над Смольним знамена полоще,
І мужні загони виходять на бій.

Сімнадцятий рік — і грохоче «Аврора»,

Ці запли життя освітили мое.
І в лєнінським теплім, проникливім зорі!
Сьогоднішній радісний день устає.

Тим рокам минулим відваги й держання,
Тим подвигам ратним і честь і хвала,
В них наших середь молодисте сіяння,
І наших батьків незабутні діла.

Розгонисто дзвонить метал по брушатці,
На площу виходять полки на парад.
Це звідси на фронт, на бої в плащ-палатці,
У роки воєнні виходив солдат.

Летять літаки і гуркочуть громово,
Иде армія наша — країни оплот.
Це звідси сьогодні по партії зову
На славні будови піде наш народ.

Жовтневий світанок! Це свято найкраще
У кожному місті і в кожному селі.
Радіють народи, то партія наша
В майбутнє шляхи відкриває землі!

Переклад Я. ШПОРТИ.

ПІД ПРАПОРОМ МАРКСА—ЕНГЕЛЬСА—ЛЕНІНА—СТАЛІНА, ПІД КЕРІВНИЦТВОМ КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ—ВПЕРЕД, ДО ПЕРЕМОГИ КОМУНІЗМУ!

Комуністична партія—натхненник і організатор перемоги Великої Жовтневої соціалістичної революції

38 років назад, в жовтні 1917 р., робітники, селяни, солдати царської Росії, об'єднавшись під прапором Комуністичної партії, здійснили величезну в історії революцію, скинули владу поміщиків і капіталістів. На одній шостій частині земної кулі була встановлена влада Рад.

Мудре керівництво Комуністичної партії відіграло вирішальну роль в успішній підготовці і проведенні Жовтневої революції. Випробувана в політичних боях, смілива і досить обачна для того, щоб обійти всі і всілякі підводні камені на шляху до мети, Комуністична партія підняла маси на штурм царизму і капіталізму. Комуністична партія керувалася ідеями революційного марксизму, які одержали дальший розвиток в працях Леніна. Партія була озброєна ленінською теорією соціалістичної революції. В своїй діяльності по революційному перетворенню партія спиралася на об'єктивні закони суспільного розвитку.

Керівництво Комуністичного партією, робітники і селяни в лютому 1917 р. здійснили самодержавну владу. Після лютневої революції в країні фактично утворилися дві влади—Рада робітничих і солдатських депутатів і буржуазний Тимчасовий уряд.

Перед Комуністичною партією постало завдання розв'язати робітникам і солдатам, що революція зробила лише перший крок, що доки влада знаходиться в руках буржуазного Тимчасового уряду, а в Раді халявничують партії угодовців—поміщиків і есерів,—народ не доб'ється здійснення своїх революційних вимог.

В цей переломний для країни період лише Комуністична партія вказала трудящим єдиний правильний шлях до виходу з війни, до ліквідації розриву, до врятування Батьківщини від заката імперіалістичних хижаками—шлях соціалістичної революції.

Повертаючись з еміграції, Ленін в своїх знаменитих Квітневих тезах дав партії теоретично обгрунтований, конкретний план боротьби за перехід від буржуазно-демократичної революції до революції соціалістичної, план боротьби за республіку Рад.

24 квітня (7 травня) 1917 р. почала роботу VII (Квітневий) конференція більшовицької партії, поклавши в основу своїх рішень тези Леніна, спрямувала партію, робітничий клас на боротьбу за перехід від революції буржуазно-демократичної до революції соціалістичної. Конференція викрила опортуністичну лінію Каменєва, Зінов'єва та інших ренегатів, затвердила їх зраду, їх невір'я в можливість перемоги соціалістичної революції в нашій країні.

Характерними особливостями переможної тактики більшовиків у період підготовки Жовтня було неподільне керівництво однієї партії, партії комуністів, справою підготовки соціалістичної революції, болюча дрібно-буржуазних угодовських партій меншовиків і есерів, тактика перетворення Рад в органи державної влади, як найважливіша умова ізоляції цих партій, і, нарешті, вміння переконувати маси на їх власному досвіді в правильності більшовицьких лозунгів.

На основі рішень Квітневої конференції Комуністична партія розгорнула величезну роботу по політичному вихованню і організації мас, не втрачаючи створювала політичну партію революції.

Переломним моментом в настанні революції були події 3—4 липня (16—17 липня) 1917 р., коли білогвардійці розстріляли мирну демонстрацію робітників, солдатів і матросів, коли влада цілком перейшла до контрреволюційного Тимчасового уряду, а меншовицько-есерівські ради стали його придатком.

В період доводилося, до липневих днів, можливий був мирний перехід всієї влади в руки Рад, як органів революційно-демократичної диктатури пролетаріату і селянства.

Липнєві події знаменували собою

переломний момент в ході революції. Мирний період революції закінчився, наступив період сутичок і вибухів. В статтях і листах цього періоду В. І. Ленін дає глибокий аналіз політичної обстановки, що змінилася, і розробляє нову тактику Комуністичної партії в нових умовах боротьби. Партія перейшла на нелегальне становище, укриває В. І. Ленін—свого вождя і вчителя—в глибокому підпіллі.

Величезне історичне значення мав VII з'їзд Комуністичної партії, який відбувся в липні 1917 р. Здійснюючі вказівки Леніна, з'їзд ініціював партію на збройне повстання, на повалення буржуазного Тимчасового уряду і встановлення диктатури пролетаріату.

Після липневих днів, особливо після VII з'їзду партії, коли контрреволюція переконалася в тому, що вплив більшовиків на маси зростає, переслідування Комуністичної партії ще більше посилюється. Російська і іноземна буржуазія організували корніловський замах. В дні боротьби з корніловщиною трудящі маси ще більш переконалися в тому, що Комуністична партія є єдиною партією, яка захищає інтереси трудового народу. Більшовики були організаторами розгрому корніловського замаху.

В кінці серпня і на початку вересня на сторону більшовиків перейшли Петроградська і Московська Ради. Комуністична партія виростає в вирішальну силу революції.

У вересні Ленін надіслав з Фінляндії два директивні листи Центральному комітету партії: «Більшовики повинні взяти владу!» і «Марксизм і повстання». В цих перших документах вказувалося, що, одержавши більшість в обох столичних Радах, більшовики можуть і повинні взяти владу в свої руки.

В статтях і листах Ленін розробив план збройного повстання.

Вся діяльність Центрального комітету з моменту одержання листів Леніна була спрямована на виконання його директивних вказівок. Коли підготовка до повстання широко розгорнулася, Центральный Комітет партії організував 7 жовтня переїзд Леніна із Фінляндії в Петроград.

10 (23) жовтня відбулося історичне засідання Центрального Комітету партії більшовиків. Ленін в своїй доповіді вказував, що міжнародне і внутрішнє становище країни сприяє проведенню повстання, і вимагав забезпечити його технічну сторону. На засіданні була прийнята написана Леніном резолюція, в якій підкреслювалося, що збройне повстання цілком назріло.

Рішення про повстання було підтвержено на розширеному засіданні ЦК 16 (29) жовтня. На цьому засіданні був вибраний Партійний центр для керівництва повстанням на чолі з В. І. Сталіном. Партійний центр був керівним ядром Військово-революційного комітету при Петроградській Раді.

Попереджений зрадниками революції, Тимчасовий уряд став вживати заходів для розгрому керуючого штабу революції—партії більшовиків. Об'єднуючи конкретно-історичні умови, які склалися, Ленін з геніальною прозорливістю визначив найбільш владний момент повстання—коли криза дійшла до вищої точки, коли авангард був готовий боротися до кінця, коли резерви були готові підтримати його, а в рядах противника розгубленість досягла максимального ступеня.

В ніч на 25 жовтня (7 листопада) Ленін прибув у Смольний для безпосереднього керівництва повстанням. Розроблений Леніном план повстання почав здійснюватися. До ранку 25 жовтня всі важливі пункти Петрограда були зайняті повстанними робітниками і селянами. О 10 годині ранку Військово-революційний комітет випустив написане Леніном історичне звернення «До громадян Росії» про повалення Тимчасового уря-

ду і перехід державної влади до рук Рад.

Вночі 26 жовтня (8 листопада) на засіданні II Всеросійського з'їзду Рад робітничих, солдатських і селянських депутатів було повідомлено, що остання фортеця контрреволюції—Зимовий палац—впала під ударами повсталого народу. Захоплені в'язки і могутні закличні слова («Інтернаціоналу!» «Ми наш, ми новий мир построим!»—загрімилі в залі).

Переможне Жовтнєве повстання було результатом вмілого керівництва партії. Тільки партія, озброєна передовою теорією, сильна залізною, непорушною єдністю своїх рядів, вільна від опортунізму, неупримченна до угодовців і капітулянтів, тісно зв'язана з трудящими масами, могла привести пролетаріат до повалення влади експлуататорів і встановлення диктатури пролетаріату.

Комуністична партія зуміла поєднати в один загальний революційний потік такі різноманітні революційні рухи, як загальнодемократичний рух за мир, селянсько-демократичний рух за захоплення поміщицьких земель, національно-визвольний рух принижених народів за рівноправність і соціалістичний рух пролетаріату за повалення буржуазії, за встановлення диктатури пролетаріату. Поєднання цих різноманітних революційних потіків в один могутній революційний потік вирішало долю капіталізму в Росії. Перша в світі соціалістична революція перемогла.

З гордістю і радістю радянські люди оглядають славний шлях пройденій під керівництвом Комуністичної партії.

Лише 38 років відділяють нас від того моменту, коли залл «Аврора» повідомив світові про народження нового суспільного устрою. За цей короткий період нова суспільна система, породжена Жовтневою соціалістичною революцією, довела свої вирішальні переваги перед капіталістичним ладом.

Здійснюючи генеральну лінію партії, радянський народ перетворив свою країну із слабкої і відсталі, якою вона була в минулому, в індустріально-колгоспну державу, одну з найсильніших у світі.

Під керівництвом Комуністичної партії радянський народ розгромив фашистських загарбників і успішно витримав суворі випробування Великої Вітчизняної війни.

Сприяючи на марксистсько-ленінську теорію, визначаючи і узагальнюючи досвід соціалістичного будівництва, партія визначає конкретні шляхи боротьби за комунізм.

Здійснені за останні роки політичні і економічні заходи ще більше зміцнили соціалістичний лад, забезпечили ріст його матеріально-технічної бази, зміцнення союзу робітничого класу і селянства, дружби народів, нове піднесення їх творчої активності.

38 років назад капіталістичним державам протистояла одна, оточена кільцем ворогів, молода радянська республіка. З того часу становище різко змінилося. В результаті глибоких історичних зрушень, які пройшли під впливом Жовтневої соціалістичної революції, внаслідок другої світової війни і перемоги радянського народу над німецьким фашизмом і японським імперіалізмом, склався і ввійшов у велику перетворення силу міцно спаяний і могутній табір соціалізму і демократії на чолі з великим Радянським Союзом і Китайською Народною республікою.

Жовтнєві свята співпадають з цим роком з підготовкою до видатної події в житті нашої партії і народу—XX з'їзду КПРС. З'їзд підведе підсумки пройденому шляху і намітить програму дальшої боротьби за нові успіхи в будівництві комунізму.

Назустріч своєму XX з'їзду наша партія йде спаяною і монолітною.

Допент Д. С. БЕЛЬФОР.

КРАЩІ З КРАЩИХ

У нашому університеті 6 Сталінських стипендіатів. Це люди, які досягли визначних успіхів у навчанні, в науковій роботі, показали себе активними громадськими діячами, яких перш за все цікавлять інтереси університету, його великого колективу. Всім відомі такі студенти, як Яків Савченко (IV курс історичного факультету), Радик Іванов (V курс філологічного факультету), Ніна Плоткіна (III курс геолого-географічного факультету) та ін. Сьогодні, в дні Жовтневих свят, нам хочеться розповісти про деяких наших стипендіатів.

***

Про студентку V курсу хімічного факультету В. Мисок ми говоримо задоволенням і привітними, розумними очима. Ніна має гострий, допитливий розум, начитана, любить свою спеціальність.

Бути вчителем—це її мрія. Вона

любить географію, багато читає і завжди в курсі подій, які відбуваються в нашій несеяній країні та за її межами.

Інакше і не можна вчителів: учні ніколи не прощають незнання навіть дрібниць.

В наш час справжній передовик (чи то у виробництві, чи то у навчанні) повинен бути ще й активним громадським діячем.

І Ніна Плоткіна не відриває навалених громадських робіт. Тільки вона відповідала за культурно-масовий сектор в комітеті комсомолу. Багато уваги приділяла Ніна гурткам художньої самодіяльності, і як геолого-географічний факультет на огляді зайняв перше місце, то в цьому є частина її щирої заслуги. Зараз Плоткіна виконує обов'язки заступника секретаря комсомольського бюро факультету.

***

А ось Ніна Плоткіна. Звичайна дівчина, скромно одягнена, із скром-

— Не можна добре вчитись, коли не любиш свою спеціальність,—каже

студент. У курсу фізико-математичного факультету Дреков.—А коли бачиш, як багато дає суспільству наука, якою ти оволодаєш, міцніше і любов до неї і бажання вивчити

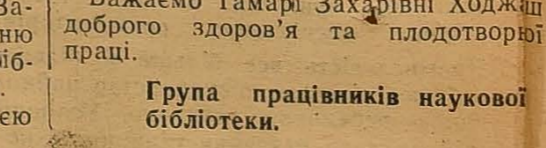
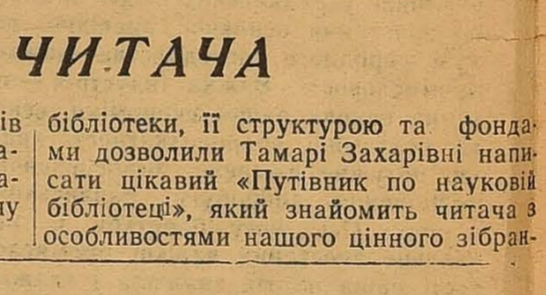
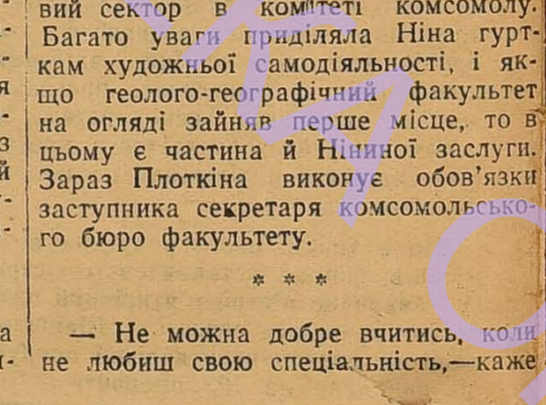
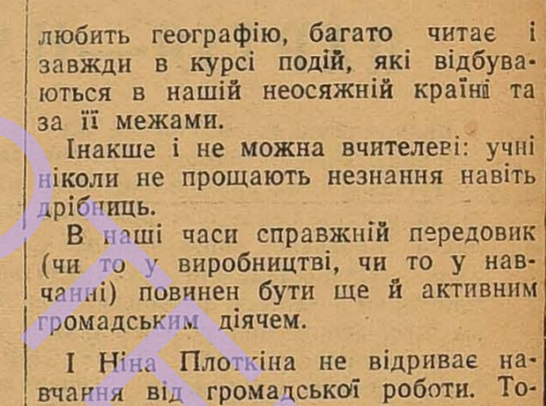
її досконало. Цього можна добитися лише тоді, коли жодна хвилинка твого життя не пропадає даремно. Працювати треба щоденно: пропущені лекції, читати додаткову літературу. Після закінчення лекцій з певного розділу треба опрацювати його знову з початку і до кінця. Якщо працювати так весь рік, ніякі екзамен не будуть страшні і готуватись до них буде легко.

Якщо добре регламентувати час, громадська робота ніколи не заважає навчанню. На трьох перших курсах я був членом комсомольського бюро факультету, на IV—членом профбюро, брав участь у наукових гуртках, але ніколи це не заважало навчанню. Чим менше вільного часу, тим він дорожчий, тим краще його використовувеш.

З Лідєю Федосовою ми зустрілися на сіднях під час перерви. На околиці вирував веселий студентський потік, а чорні очі Федосової дивились серйозно і спостережливо.

***

О ГОНТАР, А. БЕЗПОЯСНА.

Група працівників наукової бібліотеки.

Допитливий розум та весела вдача цієї маленької літньої жінки роблять її приємним товаришем в роботі.

В тяжкі дні окупації Одеси 1941—1943 років Тамара Захарівна разом з іншими працівниками зберегла від розграбування і знищення окупантами значну частину цінного фонду бібліотеки.

Багато уваги приділяє Тамара Захарівна вивченню та описуванню старовинних та рідкісних книг бібліотеки з метою популяризації їх. Виключна обізнаність з історією

ЗА ПЕРЕМОГУ СОЦІАЛІСТИЧНОЇ РЕВОЛЮЦІЇ (СПОГАДИ УЧАСНИКА)

Після революційного перевороту в жовтні 1917 року ще довог вороги соціалістичної революції намагалися задушити молоді Радянську республіку. Народні маси піднялися на захист своєї пролетарської вітчизни.

Пригадується один епізод з цієї боротьби. Це було 1-го чи 2-го березня 1921 р. на березі Неві. Хоч сильні зими мори уже пройшли і сніга подавали надії бути ранньою, але ліпніше було це похмурі і снігло на вулиці Петрограда до великих сніжинки, то дрібну крупку.

Тільки-но закінчилась війна з інтервентами. Господарська розруха досягла своєї вищої точки. Переважно більшість Петроградських заводів не працювала; не хватало сировини і палива. Робітники займалися кустарним виробництвом запальничок та інших дрібних речей. Хлібний паюк для людей фізичної праці дощав 400 грамів, а для службовців і студентів—300 і 260 грамів. Серед частини населення відчувалося незадоволення тяжким становищем і незадоволенням від довгої напруженої боротьби. Це намагалися використати вороги революції.

На другій лінії Васильєвського острова, в аудиторії Вищої партійної школи при естонській секції ЦК РКП(б), горіла «буржуйка». Дрова були сирі, і тепла «буржуйка» давала мало. Студент сидів за партами в пальто і в рукавицях. Все це були колишні робітники, селяни чи демобілізовані червоноармійці, які в більшості мали за спиною волосну або міську початкову школу, деякі закону божого, абики вчили читати і писати. Тому вони посилено напружували увагу, щоб зрозуміти науку хитру річ, яку геометрія, яку пояснювала молоденька вчителька.

Урок наближався до кінця, коли в аудиторії з'явився директор Вищої

партійної школи і об'явив, що заняття припиняються. Всі студенти і викладачі оголошуються мобілізованими. В Кронштадті есери і меншовицькі разом з агентами імперіалістів почали контрреволюційний замах.

Із студентів швидко були створені роти і взводи. Найбільш досвідчені демобілізовані червоноармійці були направлені в Оранієнбаум, звідки намічався головний удар по Кронштадту. Решта одержали завдання охороняти Петроградські заводи.

Завод, в якому я знаходився, був направлений на Путильський завод. На Путильському заводі ми вели охорону служб на протязі 5—6 днів. Звідси були перекинута в Вільний Острів в Петроградській затоці.

Хоч вдень були часті відлиги, нічі ще були морозні. Весь час гриміла артилерія. Вночі темряву різали прожектори.

Перед рішучим штурмом Кронштадта ми одержали наказ вирушати ценом по льоду затоки в напрямку до Кронштадта. Чим далі ми просувався, тим сильніше було чути гуркіт артилерійської перестрілки. Вогонь закотників був направлений насамперед проти Оранієнбаума і Сестрорєцька, звідки наступали головні сили Червоної Армії.

Умови наступу головних сил були дуже важкими. Лід був крихкий і розбитий артилерійськими снарядами. Але невважаючи на все це, Кронштадт був взятий.

Кронштадтський замах був останньою спробою контрреволюції захопити підступи до такого важливого центру, як Петроград.

Після придушення Кронштадтського замаху країна почала перекладатися на мирне будівництво і відбудову роботу, яка проводилася по шляху, наміченому X з'їздом нашої партії.

А. Я. ГАНСОВ.

Святкова хроніка

Днями загальноуніверситетської партійної збори прийняли до лав нашої партії нових товаришів із країн викладачів, студентів та адміністративно-технічного персоналу.

Серед них викладач російської літератури доцент Литвінова Л. В., студентка-відмінниця ІІ курсу історичного факультету Верещакіна, колишній робітник залізничного транспорту, нині студент фізико-математичного факультету Мисник, учасник Великої Вітчизняної війни, лаборант геолого-географічного факультету Краковський та ін.

Вийшов номер стінгазети «Історик», присвячений 38 роковинам Великої Жовтня. Передова розповідає про успіхи, яких досяг радянський народ за славні роки існування радянської держави.

Особливо добре оформлена добрика статей: «Жовтень відкрив ім дорогу». Під цим заголовком вміщені статті про кращів людей історичного факультету: тт. Ворону, Кореновського, Кучеренка, Савченка.

Добре розповідається в газеті про життя студента-відмінника ІІ курсу Васи Кучеренка, колишнього секретаря райкому ЛКСМУ. З теплотою написана стаття про студентку ІІ курсу Ніну Ворону. Ніна добре вчиться, старанно опановує науку. Вона сирота і лише дякуючи радянській владі одержує вищу освіту.

На філологічному факультеті вийшов новий номер «Спортивного газети». Оформлена також вітрина «Лучше спортсмени факультета». Тут розміщені фотографії голови спортивної факультету Саленкової, відповідальної за спортивну роботу факультету Белінської, а також інших спортсменів: Авіжанської, Суворікіна, Гімнінств Наумович, Белін, Кохановської, баскетболістки Кабали та інші.

Справжня комсомолка і прекрасний товариш

Ще маленькою Ніна Ворона залишилася без батьків. Батько загинув на фронті, мати померла. Коли б це трапилося в капіталістичному суспільстві, Ніну чекала б сирітська доля. В умовах радянської влади Ніна була оточена теплотою і турботою. В школі Ніна вчилася добре. Вона

любила історію і мріяла поступити в університет. І ось мрія здійснилася. Ніна вчиться на історичному факультеті. Скромна, працююча, чутлива—така Ніна Ворона, справжня комсомолка і прекрасний товариш.

В. ВЕРЕЩАКІНА.

На кафедрі мікробіології

Кафедра мікробіології (зав. кафедрою член-кореспондент АН УРСР, проф. В. П. Тульчинська) проводить дослідні по виробленню нових сортів силосної кукурудзи.

Досліди провадяться разом з студентами IV курсу. Тема робіт: «Застосування бактеріальних добрив під посіви кукурудзи». Повний обсяг робіт за цієї теми розрахований на три роки.

Роботи ведуться перший рік. Вже одержані певні наслідки. Вирощення кукурудзи досягає трьох метрів висоти. Роботи продовжуються.

На фото: старший лаборант кафедри мікробіології Л. І. Житенська вимірює висоту вирощеної кукурудзи.

О ГОНТАР, А. БЕЗПОЯСНА.

ЗА ПІДВИЩЕННЯ СПОРТИВНОЇ МАЙСТЕРНОСТІ

Алла Жигарєвич—студентка ІІ курсу фізико-математичного факультету, одна з кращів спортсменок нашої університету. Алла є чемпіонкою міста Одеси серед вузьких команд з стрибків у довжину на 15 м і 13 см, громадським суддею і тренером. Вона входить до складу збірних команд університету, міста Одеси і добровільного товариства «Буревісник».

Активна участь у спортивному житті університету не заважає Аллі Жигарєвич успішно навчатися.

Бажаємо Аллі успіхів у навчанні і дальшого підвищення спортивної майстерності.

***

ЛЮБИМИЙ ВИКЛАДАЧ

Багатий і різноманітний досвід, доцент Анарія Володимирівна Недзвідської. Зранку він поспішає на філологічний факультет, де читає курс історії української літератури, курс історії української критики та журналістики. З захопленням слухають студенти його лекції. Прекрасний фахівець своєї справи, Андрій Володимирович разом з тим здібний оратор. Во всякому історії української літератури доцент Недзвідський в своїх лекціях тісно пов'язує з текстами художньої літератури. Але це не просте механічне поєднання. Андрій Володимирович доносить до студентів образи художніх творів у яскравих картинах, які він вміло вибирає вправним пензлем оратора.

Слухаючи лекції Андрія Володимировича Недзвідського, захоплюєшся його майстерністю. Лекції доцента Недзвідського—прекрасний зразок філологічної вчителів-філологів. І в цьому їх велике виховне значення.

Андрій Володимирович веде велику наукову роботу. В минулому журналіст, нині вчений, доцент Недзвідський часто виступає на сторінках журналів і газет з науковими статтями. Як літературний критик, він бере активну участь в роботі Одеської письменницької організації. За роки своєї праці в університеті Андрій Володимирович Недзвідський виводив чимало молодих наукових працівників. Під його керівництвом 4 аспіранти написали і захистили кандидатські дисертації, він керував дипломними роботами понад 70 студентів.

На питання, що він може сказати про роботу А. В. Недзвідського, як керівника його дисертації, кандидат філологічних наук І. М. Дузь відповідає одним словом: «Відмінно!» Цим одним словом було сказано все.

Всіх, хто працює разом із Андрієм Володимировичем, вражає його чуїне й доброзичливе ставлення до молодих науковців, дипломантів і студентів. Студенти вбачають в особі доцента Недзвідського свого старшого друга й порадника, з яким можна порадитися з усіх питань не тільки наукового характеру але й життя.

В день Великої Жовтня всі ми бажаємо Андрію Володимировичу зберегти на все життя ту молодість і невичупу енергію, яку так властиві йому.

А. ТУРОВСЬКИЙ.

На фото: Традиційна легкоатлетична естафета на приз газети «За наукові кадри». Фінішує Алла Жигарєвич.

ЛІТЕРАТУРНА СТОРІНКА

В. МОРОЗ

ГРОЗА

(пісня)

Хмари над країною,
Пасмурні роки,
— Будь грозі невиданій! —
Кажуть старики.

— Будь грозі невиданій! —
Блискавки лови! —
Ох, і не зносить тепер
Пану голови.

Ох, і не зносить йому,
Не зносить повік,
Нагадає панові
Грізний п'ятий рік.

— Грозо життєдайная,
Блискавками бий!
Погань царську, гвізнай,
Розмети, розвій!

Щоб була вільная
Нивонька щомить,
Людам посміхалася
Сонячна блакить.

І щоб кров'ю збагнений
Тисяч трударів
Стяг з серпом і молотом
По землі розвів.

І гроза Жовтнева
Гримнула, пішла...
Бура революції
Хмари розмела,

Змила горе-лишенько,
Що раніш було,
І на небі чистому
Сонечко зійшло.

А під небом сонячним
Розцвіла земля,
Розцвіла, зігрітая
Правдою з Кремля.

ПІСНЯ

Сонце кинуло погляд на поле
І всімінулося людям на мить.
На широком пшеничнім роздоллі
Пісня ранішньо-чиста дзвенить.
Про колгоспні простори безкраї
Бистрокрили лунають слова.
То проста трудівниця співає,
Пісня родиться шира, нова.
А на полі робота вирує,
Лише чути машинні гудки,
Скирди-гори на полі будують,
Чисте золоте йде на токи.
І, як щастя великого вісник,
Лине ехо веселих пісень...
...Якщо день починається з пісні,
Значить буде щасливий той день.

Г. ШЕНДРИК

Під зеленим кленом

Під зеленим кленом
Вдвох ми розлучились...
Ты тепер поїхав
У далеку путь.

Та тієї школи,
Де з тобою вчилися,
Я ніяк не можу,
Не можу забути.

І тебе, мій милий,
Я не забуваю,
Згадаю частенько
Ті веселі дні,

Зустрічі й прощання
Наші пам'ятаю,
І чомусь досадно
Так стає мені.

Ты тепер поїхав
В сонячну Полтаву,
За тобою лине
Думка теж туди,—

До тихої Ворксли,
Пам'ятника Слави,
В каштанові парки,
В зелені сади.

А під нашим кленом
Я тебе чекаю...
Наді мною лине
Небо голубе.

Прийди, мій коханий,
Прийди, дожджаний,
Від душі всієї
Обійму тебе.

ФЛАГ СВОБОДИ

А. МАРИНЧЕНКО.

Подпольная группа отважных
молодых патриотов, руководимых
Марией Винницкой, в ночь с 6
на 7 ноября 1943 года—в период
временной оккупации фашистами
Одессы—вывесили красное знамя,
как символ свободы, на самом
высоком здании города —
Успенской церкви.

(«Одесса в Великой Отечественной
войне Советского Союза»,
том II, стр. 205).

Чужие флаги вьются над Одессой.
Во тьме дома, нигде ни огонька.
Плывут непроницаемой завесой
Над крышами густые облака.
Прожекторы прощупывают море,
Пугая в скалах задремавших птиц.
Везде посты, заставы и дозоры
Из штатских и военных лиц.
Враг с каждым днем становится
наглее,
Фашисты рыщут, не жалея ног,
В домах и скалах, в поле и
аллеях,
У всех пещер, тропинок и дорог.
В руках солдаты курят сигареты,
Зенитки без чехлов молчат пока,
Скользят по небу снопы электро-
света,

Ломают луч о наши облака.
На мостовых позвякивают шпоры,
Патруль картавит в скванной
тиши.
Захвачен город. Ляг и не дыши.
Но гневно бьется об утесы море.
На улицах расклеены приказы:
В ночь не ходи без пропуска —
расстрел.

Маяк в порту, когда-то луче-
глазый,
Покрылся мхом, ослеп и постарел.
В плену маяк, в плену огней
свобода,
Но не пленен свободный дух
народа.

В пещере на собрании секретном
О флаге комсомола решал вопрос.
И вдруг Дюбакин—парень
неприметный—
Встал, к фонарю висающему прирос
И, своего волнения не скрывая,
Сказал (и не посмели возразить):
— Мы с Марофеем купол церкви
знаем,
Нам разрешите знамя водрузить.
Взглянули на Дюбакина ребята—
Серьезный юнга, боевой моряк.
Тельняшка чуть видна из-под
бушлата,

Глаза горят и крепко сжат кулак.
Дюбакин ночью вылез из пещеры,
Весь в плесени со стен ракушняка,
В крутых проломах каменных
барьеров
Себе парнишка ободрал бока.
С морской волны срывает ветер
пену,
Шуми, прибой, стели густой туман.
На подвиг дерзкий, подвиг
вдохновенный

Сумел ли Жора шпиль достать
руками,
Сумел ли знамя привязать к
кресту...
Тугая сталь трофейного нагана
Печат Марии Винницкой ладонь,
Она здесь, в центре вражеского
стана,
Принять готова на себя огонь,
Чтоб только удержать дверей
запоры,
Чтоб только в церковь не ворвался
враг,
Пока вверху Успенского собора
Дюбакин водрузит свободы флаг.
Бледней луны Дюбакина подруга,

Сумел ли Жора шпиль достать
руками,
Сумел ли знамя привязать к
кресту...
Тугая сталь трофейного нагана
Печат Марии Винницкой ладонь,
Она здесь, в центре вражеского
стана,
Принять готова на себя огонь,
Чтоб только удержать дверей
запоры,
Чтоб только в церковь не ворвался
враг,
Пока вверху Успенского собора
Дюбакин водрузит свободы флаг.
Бледней луны Дюбакина подруга,

Сумел ли Жора шпиль достать
руками,
Сумел ли знамя привязать к
кресту...
Тугая сталь трофейного нагана
Печат Марии Винницкой ладонь,
Она здесь, в центре вражеского
стана,
Принять готова на себя огонь,
Чтоб только удержать дверей
запоры,
Чтоб только в церковь не ворвался
враг,
Пока вверху Успенского собора
Дюбакин водрузит свободы флаг.
Бледней луны Дюбакина подруга,

Сумел ли Жора шпиль достать
руками,
Сумел ли знамя привязать к
кресту...
Тугая сталь трофейного нагана
Печат Марии Винницкой ладонь,
Она здесь, в центре вражеского
стана,
Принять готова на себя огонь,
Чтоб только удержать дверей
запоры,
Чтоб только в церковь не ворвался
враг,
Пока вверху Успенского собора
Дюбакин водрузит свободы флаг.
Бледней луны Дюбакина подруга,

Сумел ли Жора шпиль достать
руками,
Сумел ли знамя привязать к
кресту...
Тугая сталь трофейного нагана
Печат Марии Винницкой ладонь,
Она здесь, в центре вражеского
стана,
Принять готова на себя огонь,
Чтоб только удержать дверей
запоры,
Чтоб только в церковь не ворвался
враг,
Пока вверху Успенского собора
Дюбакин водрузит свободы флаг.
Бледней луны Дюбакина подруга,

Сумел ли Жора шпиль достать
руками,
Сумел ли знамя привязать к
кресту...
Тугая сталь трофейного нагана
Печат Марии Винницкой ладонь,
Она здесь, в центре вражеского
стана,
Принять готова на себя огонь,
Чтоб только удержать дверей
запоры,
Чтоб только в церковь не ворвался
враг,
Пока вверху Успенского собора
Дюбакин водрузит свободы флаг.
Бледней луны Дюбакина подруга,

Сумел ли Жора шпиль достать
руками,
Сумел ли знамя привязать к
кресту...
Тугая сталь трофейного нагана
Печат Марии Винницкой ладонь,
Она здесь, в центре вражеского
стана,
Принять готова на себя огонь,
Чтоб только удержать дверей
запоры,
Чтоб только в церковь не ворвался
враг,
Пока вверху Успенского собора
Дюбакин водрузит свободы флаг.
Бледней луны Дюбакина подруга,

Сумел ли Жора шпиль достать
руками,
Сумел ли знамя привязать к
кресту...
Тугая сталь трофейного нагана
Печат Марии Винницкой ладонь,
Она здесь, в центре вражеского
стана,
Принять готова на себя огонь,
Чтоб только удержать дверей
запоры,
Чтоб только в церковь не ворвался
враг,
Пока вверху Успенского собора
Дюбакин водрузит свободы флаг.
Бледней луны Дюбакина подруга,

Сумел ли Жора шпиль достать
руками,
Сумел ли знамя привязать к
кресту...
Тугая сталь трофейного нагана
Печат Марии Винницкой ладонь,
Она здесь, в центре вражеского
стана,
Принять готова на себя огонь,
Чтоб только удержать дверей
запоры,
Чтоб только в церковь не ворвался
враг,
Пока вверху Успенского собора
Дюбакин водрузит свободы флаг.
Бледней луны Дюбакина подруга,

Сумел ли Жора шпиль достать
руками,
Сумел ли знамя привязать к
кресту...
Тугая сталь трофейного нагана
Печат Марии Винницкой ладонь,
Она здесь, в центре вражеского
стана,
Принять готова на себя огонь,
Чтоб только удержать дверей
запоры,
Чтоб только в церковь не ворвался
враг,
Пока вверху Успенского собора
Дюбакин водрузит свободы флаг.
Бледней луны Дюбакина подруга,

Сумел ли Жора шпиль достать
руками,
Сумел ли знамя привязать к
кресту...
Тугая сталь трофейного нагана
Печат Марии Винницкой ладонь,
Она здесь, в центре вражеского
стана,
Принять готова на себя огонь,
Чтоб только удержать дверей
запоры,
Чтоб только в церковь не ворвался
враг,
Пока вверху Успенского собора
Дюбакин водрузит свободы флаг.
Бледней луны Дюбакина подруга,

Сумел ли Жора шпиль достать
руками,
Сумел ли знамя привязать к
кресту...
Тугая сталь трофейного нагана
Печат Марии Винницкой ладонь,
Она здесь, в центре вражеского
стана,
Принять готова на себя огонь,
Чтоб только удержать дверей
запоры,
Чтоб только в церковь не ворвался
враг,
Пока вверху Успенского собора
Дюбакин водрузит свободы флаг.
Бледней луны Дюбакина подруга,

Сумел ли Жора шпиль достать
руками,
Сумел ли знамя привязать к
кресту...
Тугая сталь трофейного нагана
Печат Марии Винницкой ладонь,
Она здесь, в центре вражеского
стана,
Принять готова на себя огонь,
Чтоб только удержать дверей
запоры,
Чтоб только в церковь не ворвался
враг,
Пока вверху Успенского собора
Дюбакин водрузит свободы флаг.
Бледней луны Дюбакина подруга,

Сумел ли Жора шпиль достать
руками,
Сумел ли знамя привязать к
кресту...
Тугая сталь трофейного нагана
Печат Марии Винницкой ладонь,
Она здесь, в центре вражеского
стана,
Принять готова на себя огонь,
Чтоб только удержать дверей
запоры,
Чтоб только в церковь не ворвался
враг,
Пока вверху Успенского собора
Дюбакин водрузит свободы флаг.
Бледней луны Дюбакина подруга,

Олександр Маринченко — вихо-
ванец літературної студії на-
шого університету. Зараз Ма-
ринченко — студент заочного
відділу Московського літера-
турного інституту ім. О. М.
Горького.

Уходят двое юных партизан.
Скользнула тень бесшумно за
ограду,
За ней вторая прыгнула во двор,
Услышав шорох, что раздался
сзади,
Сюда вернулся вражеский дозор.
На выступлениях церковного забора
Фонарный зайчик прыгнул,
задрожал,
Обшарил высь Успенского собора
И в мрак ночной по стенам
убежал.

Два партизана жестом обменялись.
Прислушались. Ночной дозор ушел.
Друзья, рискуя, дальше пробирались
Туда, куда послал их комсомол.
Дюбакин ключ, обтянутый резиной,
Вложил в замок. Дверь тихо
отперлась.

(Он петли смазал каплями бензина
Еще вчера, усердно здесь
«молясь»).

Пустопорожно ночью в божьем
храме,
Шумит прибором даже тихий шаг,
Как клавиши у кошки под ногами
Звучат ступеньки здесь во всех
углах.

Он сбросил сапоги с печатью
прусской,
Фашистский китель тоже с плеч
долой.
Легко дыша в своей тельняшке
русской,
Дюбакин стал на лестницу босой.
Вот колокольня. Спят еще набаты,
Но скоро здесь полетит зычный
гром.

Ножом Дюбакин срезал два каната,
Связал концы их намертво узлом.
Конец веревки с длинной петлей
На крест бросает смелый паренек,
Спадает петля с купола пустою,
Не долетев до шпильки на вершок.
Мария все следит за патрулями,
Волнуется в соборе на посту:
Сумел ли Жора шпиль достать
руками,
Сумел ли знамя привязать к
кресту...
Тугая сталь трофейного нагана
Печат Марии Винницкой ладонь,
Она здесь, в центре вражеского
стана,
Принять готова на себя огонь,
Чтоб только удержать дверей
запоры,
Чтоб только в церковь не ворвался
враг,
Пока вверху Успенского собора
Дюбакин водрузит свободы флаг.
Бледней луны Дюбакина подруга,

Сумел ли Жора шпиль достать
руками,
Сумел ли знамя привязать к
кресту...
Тугая сталь трофейного нагана
Печат Марии Винницкой ладонь,
Она здесь, в центре вражеского
стана,
Принять готова на себя огонь,
Чтоб только удержать дверей
запоры,
Чтоб только в церковь не ворвался
враг,
Пока вверху Успенского собора
Дюбакин водрузит свободы флаг.
Бледней луны Дюбакина подруга,

Сумел ли Жора шпиль достать
руками,
Сумел ли знамя привязать к
кресту...
Тугая сталь трофейного нагана
Печат Марии Винницкой ладонь,
Она здесь, в центре вражеского
стана,
Принять готова на себя огонь,
Чтоб только удержать дверей
запоры,
Чтоб только в церковь не ворвался
враг,
Пока вверху Успенского собора
Дюбакин водрузит свободы флаг.
Бледней луны Дюбакина подруга,

Сумел ли Жора шпиль достать
руками,
Сумел ли знамя привязать к
кресту...
Тугая сталь трофейного нагана
Печат Марии Винницкой ладонь,
Она здесь, в центре вражеского
стана,
Принять готова на себя огонь,
Чтоб только удержать дверей
запоры,
Чтоб только в церковь не ворвался
враг,
Пока вверху Успенского собора
Дюбакин водрузит свободы флаг.
Бледней луны Дюбакина подруга,

Сумел ли Жора шпиль достать
руками,
Сумел ли знамя привязать к
кресту...
Тугая сталь трофейного нагана
Печат Марии Винницкой ладонь,
Она здесь, в центре вражеского
стана,
Принять готова на себя огонь,
Чтоб только удержать дверей
запоры,
Чтоб только в церковь не ворвался
враг,
Пока вверху Успенского собора
Дюбакин водрузит свободы флаг.
Бледней луны Дюбакина подруга,

Сумел ли Жора шпиль достать
руками,
Сумел ли знамя привязать к
кресту...
Тугая сталь трофейного нагана
Печат Марии Винницкой ладонь,
Она здесь, в центре вражеского
стана,
Принять готова на себя огонь,
Чтоб только удержать дверей
запоры,
Чтоб только в церковь не ворвался
враг,
Пока вверху Успенского собора
Дюбакин водрузит свободы флаг.
Бледней луны Дюбакина подруга,

Сумел ли Жора шпиль достать
руками,
Сумел ли знамя привязать к
кресту...
Тугая сталь трофейного нагана
Печат Марии Винницкой ладонь,
Она здесь, в центре вражеского
стана,
Принять готова на себя огонь,
Чтоб только удержать дверей
запоры,
Чтоб только в церковь не ворвался
враг,
Пока вверху Успенского собора
Дюбакин водрузит свободы флаг.
Бледней луны Дюбакина подруга,

Сумел ли Жора шпиль достать
руками,
Сумел ли знамя привязать к
кресту...
Тугая сталь трофейного нагана
Печат Марии Винницкой ладонь,
Она здесь, в центре вражеского
стана,
Принять готова на себя огонь,
Чтоб только удержать дверей
запоры,
Чтоб только в церковь не ворвался
враг,
Пока вверху Успенского собора
Дюбакин водрузит свободы флаг.
Бледней луны Дюбакина подруга,

Сумел ли Жора шпиль достать
руками,
Сумел ли знамя привязать к
кресту...
Тугая сталь трофейного нагана
Печат Марии Винницкой ладонь,
Она здесь, в центре вражеского
стана,
Принять готова на себя огонь,
Чтоб только удержать дверей
запоры,
Чтоб только в церковь не ворвался
враг,
Пока вверху Успенского собора
Дюбакин водрузит свободы флаг.
Бледней луны Дюбакина подруга,

Сумел ли Жора шпиль достать
руками,
Сумел ли знамя привязать к
кресту...
Тугая сталь трофейного нагана
Печат Марии Винницкой ладонь,
Она здесь, в центре вражеского
стана,
Принять готова на себя огонь,
Чтоб только удержать дверей
запоры,
Чтоб только в церковь не ворвался
враг,
Пока вверху Успенского собора
Дюбакин водрузит свободы флаг.
Бледней луны Дюбакина подруга,

Сумел ли Жора шпиль достать
руками,
Сумел ли знамя привязать к
кресту...
Тугая сталь трофейного нагана
Печат Марии Винницкой ладонь,
Она здесь, в центре вражеского
стана,
Принять готова на себя огонь,
Чтоб только удержать дверей
запоры,
Чтоб только в церковь не ворвался
враг,
Пока вверху Успенского собора
Дюбакин водрузит свободы флаг.
Бледней луны Дюбакина подруга,

Сумел ли Жора шпиль достать
руками,
Сумел ли знамя привязать к
кресту...
Тугая сталь трофейного нагана
Печат Марии Винницкой ладонь,
Она здесь, в центре вражеского
стана,
Принять готова на себя огонь,
Чтоб только удержать дверей
запоры,
Чтоб только в церковь не ворвался
враг,
Пока вверху Успенского собора
Дюбакин водрузит свободы флаг.
Бледней луны Дюбакина подруга,

Сумел ли Жора шпиль достать
руками,
Сумел ли знамя привязать к
кресту...
Тугая сталь трофейного нагана
Печат Марии Винницкой ладонь,
Она здесь, в центре вражеского
стана,
Принять готова на себя огонь,
Чтоб только удержать дверей
запоры,
Чтоб только в церковь не ворвался
враг,
Пока вверху Успенского собора
Дюбакин водрузит свободы флаг.
Бледней луны Дюбакина подруга,

Сумел ли Жора шпиль достать
руками,
Сумел ли знамя привязать к
кресту...
Тугая сталь трофейного нагана
Печат Марии Винницкой ладонь,
Она здесь, в центре вражеского
стана,
Принять готова на себя огонь,
Чтоб только удержать дверей
запоры,
Чтоб только в церковь не ворвался
враг,
Пока вверху Успенского собора
Дюбакин водрузит свободы флаг.
Бледней луны Дюбакина подруга,

Сумел ли Жора шпиль достать
руками,
Сумел ли знамя привязать к
кресту...
Тугая сталь трофейного нагана
Печат Марии Винницкой ладонь,
Она здесь, в центре вражеского
стана,
Принять готова на себя огонь,
Чтоб только удержать дверей
запоры,
Чтоб только в церковь не ворвался
враг,
Пока вверху Успенского собора
Дюбакин водрузит свободы флаг.
Бледней луны Дюбакина подруга,

Сумел ли Жора шпиль достать
руками,
Сумел ли знамя привязать к
кресту...
Тугая сталь трофейного нагана
Печат Марии Винницкой ладонь,
Она здесь, в центре вражеского
стана,
Принять готова на себя огонь,
Чтоб только удержать дверей
запоры,
Чтоб только в церковь не ворвался
враг,
Пока вверху Успенского собора
Дюбакин водрузит свободы флаг.
Бледней луны Дюбакина подруга,

Сумел ли Жора шпиль достать
руками,
Сумел ли знамя привязать к
кресту...
Тугая сталь трофейного нагана
Печат Марии Винницкой ладонь,
Она здесь, в центре вражеского
стана,
Принять готова на себя огонь,
Чтоб только удержать дверей
запоры,
Чтоб только в церковь не ворвался
враг,
Пока вверху Успенского собора
Дюбакин водрузит свободы флаг.
Бледней луны Дюбакина подруга,

Сумел ли Жора шпиль достать
руками,
Сумел ли знамя привязать к
кресту...
Тугая сталь трофейного нагана
Печат Марии Винницкой ладонь,
Она здесь, в центре вражеского
стана,
Принять готова на себя огонь,
Чтоб только удержать дверей
запоры,
Чтоб только в церковь не ворвался
враг,
Пока вверху Успенского собора
Дюбакин водрузит свободы флаг.
Бледней луны Дюбакина подруга,

Сумел ли Жора шпиль достать
руками,
Сумел ли знамя привязать к
кресту...
Тугая сталь трофейного нагана
Печат Марии Винницкой ладонь,
Она здесь, в центре вражеского
стана,
Принять готова на себя огонь,
Чтоб только удержать дверей
запоры,
Чтоб только в церковь не ворвался
враг,
Пока вверху Успенского собора
Дюбакин водрузит свободы флаг.
Бледней луны Дюбакина подруга,

Ей тоже, как ему, 16 лет,
Ее висков коснулась злая вьюга,
Оставив на прическе белый след.
На верность Родине Мария
присягала,

Когда огни угасли маяка,
Напрасно мать сердилась, не
пускала —
Ушла в подполье дочка моряка.

Шаг до креста. Дрожит струна
каната.
Ослаб Дюбакин. Шпиля не достать.
Клубясь над юнгой, облачная вата
Старается парнишку приподнять
И скрыть его, чтоб он пробрался
выше.

Но ветер все качает паренька,
И стынет, стынет изморозь на
крыше,
Ложится льдом на купола бока.
Одной рукой он вяжет узел новый,
Второй схватился крепче за карниз,
Дымится на тельняшке струйка
крови.

И падает за каплей капля вниз.
— Еще бы флаг наверх поднять
немного,
Чтоб над крестом пылал он —
Так решив,
Дюбакин дальше лез, сжимая ноги,
Крест трехметровый телом охватив.
И вспыхнул стяг на шпилье
красным маком.

Затрепетал над землей родной.
На город глянул с высоты Дюбакин
И задрожал от радости большой.
Одесса стала будто бы светлее,
Ночь ноября цветет, как теплый
май.

А флаг полощется смелее и смелее,
Флаг развернулся, освещая край.
Зажглись к рассвету в чистом небе
зори,
Когда Дюбакин был уже внизу.
На купол, на утес, на голубое море
Смахнула тучка радости слезу.
Пускай дозор не спит, пусть шпиль
в секрете,
Пускай в заставах каждый дом,
каждый квартал,
Но флаг свободы, радости и света
Сельского ноября запылал.
Горит родное праздничное
знамя

С зарею вместе в небе голубом,
Не потухая, боевое пламя
Набатом входит в каждый честный
дом.
На флаг весь город хлынул
пробужденный.

Топла вокруг собора все растет.
— Вставай на бой, народ, врагом
плененный! —
Заря и знамя красное зовет.
Зарю не снать штыками с
небосвода
И не сломить свободный дух
народа,

Сияй на флаге молот, серп,
звезда —
Свободы символ дружбы и труда.

Сияй на флаге молот, серп,
звезда —
Свободы символ дружбы и труда.

Сияй на флаге молот, серп,
звезда —
Свободы символ дружбы и труда.

Сияй на флаге молот, серп,
звезда —
Свободы символ дружбы и труда.

Сияй на флаге молот, серп,
звезда —
Свободы символ дружбы и труда.

Сияй на флаге молот, серп,
звезда —
Свободы символ дружбы и труда.

Сияй на флаге молот, серп,
звезда —
Свободы символ дружбы и труда.

Сияй на флаге молот, серп,
звезда —
Свободы символ дружбы и труда.

Сияй на флаге молот, серп,
звезда —
Свободы символ дружбы и труда.

Сияй на флаге молот, серп,
звезда —
Свободы символ дружбы и труда.

Сияй на флаге молот, серп,
звезда —
Свободы символ дружбы и труда.

Сияй на флаге молот, серп,
звезда —
Свободы символ дружбы и труда.

Сияй на флаге молот, серп,
звезда —
Свободы символ дружбы и труда.

Сияй на флаге молот, серп,
звезда —
Свободы символ дружбы и труда.

Сияй на флаге молот, серп,
звезда —
Свободы символ дружбы и труда.

Сияй на флаге молот, серп,
звезда —
Свободы символ дружбы и труда.

Сияй на флаге молот, серп,
звезда —
Свободы символ дружбы и труда.

В. ЗИНЧЕНКО

„АВРОРИ“ ГРИМІЛІ ГАРМАТИ

О недаремно, ні, в степах
гули гармати!

В. Сосюра.